Okresni noviny „Loužimská úroda" přinesly pod nadpisem „H o d n o c e n i p ř i p r a v n a Z á v o d m í r u " (roku 1956) tento článek: »Zaměstnanci silniční správy vyspravili a zametli státní silnici, po které závodníci projížděli, včas a v terminu. Příslušníci bezpečnosti zajistili řádnou pořadatelskou službu, takže v průběhu závodu nedošlo k žádným zavadám. Zdravotní odbor spolu s ČsČK (Československý červený kříž:) zajistil bezvadné zdravotní službu. Sedmi sanitními vozy a 14 tříčlennými zdravotními hlídkami. Celkem se zúčastnilo zdravotnické služby 255 zdravotníků. Zdravotnické služby se letos zúčastnil i dorost, a to ze Žluticc 10, Polikna 10 a z Loužimi čtyři členové. Svazarm měl zajistit radiové spojení Kr. Údolí - Loužim - D. Jamne, ale úkol nezajistil. N e j k r á s n ě j i b y l a v y z d o b e n a o b e c Ú t v i n a, pak Bezvěrov, Kr. Údolí, Loužim, Třeboun a Dol. Jamné. Opravdu pohotově pomohly při vyzdobě některých úseků tratě občane Žluticc, Teplé, Štědré a Otročína. Bochovští se pomoci nezúčastnili. Ze sousedních okresů, pomohl velmi dobře okres M. Lázně, který vyzdobil úsek tratě od Kr. Údolí k Bečovu. Do Kr. Údolí přivezli mariánskolaźeňští občané i dechovou hudbu a mnoho diváků z Mariánských Lázní a okolí. Okres Podbořany sedo příprav nezapojil. A jak byly vyzdobeny školy? Nejhezčí byla v Ú t v i n ě, Loužimi, Dolním Jamném, Bezvěrově, Kr. Údolí a Třebouni. V přípravách materiálu k vyzdobě se umístily školy - osmiletky - v tomto pořadí: 1. Štědrá, 2. Žluticc, 3. Bochov, 4. Teplá. Kromě hudby v Kr. Údolí, vyhrávala hudba soudr. Roma lidem v Loužimi. Diváků při trati bylo v poměru k dřívějším rokům méně, vlivem chladného počasí. Členové Sokola Teplá zajistili cyklistický přejezd kę trati Závodu míru. Před příjezdem závodníků obveselili v mnohých místech při trati dívky soudruzi ze Žluticc, kteří, na kolech z minulého století - patřičně oblečeni a namaskovaní - předvedli, jak se před sto lety jezdilo. - Václav B e č v á r (okres. rej. tělovýchovy a sportu).

V Útvině je na faře umístěno středisko Strojní traktorové stanice (STS), které zaujalo celé přízemí budovy fary čp. 63 a hospodářské budovy farního obročí, aniž by byla o tom sjednána nájemní smlouva; toto středisko je vybaveno moderními mechanizačními prostředky (strojů) a obdělává téměř všechny půdy JZD v Útvině a Sedle, nyní i nově založeného JZD v Přílezích. Činnost vykazuje velmi dobrou a její pracovníci, zejména traktoristé pásových traktorů i běžných, značně překračují plnění jmenovitých plánovaných úkolů a v kole celookresní soutěže jsou na čelném místě. Někteří z nich byli již také odměněni okresním národním výborem v Loužimi vyznamenáni čestným uznáním. Letos tato stanice spadající pod správu Státní traktorové stanice v Bezvěrově fakturuje částky za vykonané mechanizační práce podle jejich specielního druhu buď v penězích nebo n a t u r á l i c h. - Letošního roku na jaře provedlo několik techniků okrajské správy státních silnic krajského národního výboru v Karlových Varech, měření prostoru od domu čp. 120 (holič Josef Šmejkal), mezi domy čp. 136 (Vít Červenka) a zahrady domu čp. 123-142 (Hořejš), dále k potoku přes prostranství, bouráček, kde kdysi stávaly domy čp. 94, 95, 97, 99, 130, 98 a 96, hospodářské usedlosti čp. 75 (tato určena ke sbourání a dnes je již skoro srovnána se zemí a materiál zní použilo místní JZD jako místní zdroj stavebních potřeb pro v stavbě se nacházející a ještě neukončený nový veřín), který vykolikovali a kterýmžto prostorem má v budoucnu probíhati nový, moderní, železobetonový most o nosnosti přes 50 tun. ∞

Kulturní a společenský život v obci utvářel se od samého počátku dosídlování Útviny českými lidmi, v roce 1945 od sklonku až do dneška 1956, tedy po celých 10 let tak, jak si toho vyžadovaly rodiči se po - měry, dále masové organisace a složky postupem let vznikavší, nebo jak tyto pro něj vytvářely předpoklady. Zdá se, že z počátku to byly nejjednodušší prvky kulturního dědictví přineseného z vnitrozemí hlavně ale z nejjižnější části Čech z Pelhřimovska a Pacovska, a to prosté lidové taneční zábavy a veselice, pořádané na oslavu určitého dne, nebo u příležitosti, které byly s hlediska lidové tvořivosti vžité, přirozené a samozřejmé. Lidová fantasie dávala mu svůj ráz, který zejména na počátku společenského života nebyl řízen ani usměrněn. Proto kouzlo takové zábavy nebylo uvolněno do plné šíře a zdá se, že proto částečně sepjato. Dnes je v obci dosti složek, které mohou vytvářet předpoklady pro růst kulturního života a dokonce zvýšit jeho úroveň; jsou to: místní organisace Komunistické strany Československa, místní organisace Národní Fronty, místní skupina Československého svazu mládeže, místní skupina Svazu Československo-Sovětského přátelství, Jednotné zemědělské družstvo, dále Výbor žen, místní skupina požárníků, myslivecká společnost a Sdružení rodičů a přátel škol, takže není snad jediného občana v obci, který by zůstal stranou činnosti těchto složek. Během let vzrostl počet radioprijímačů, ale chybí ještě televisory, je v provozu po řadu let místní kino osvětové besedy, které pravidelně (až na výjimky:) promítá filmy a dokonce již i barevné a promítalo v neděli odpoledne, někdy i dopoledne a také často ve všední den pro děti, bylo zde hráno ochotnické divadlo jak místními ochotníky tak cizími soubory (Teplá, vojenský soubor z Plané u Mariánských Lázní); byly zde pořádány různé estrády, vystoupení a zábavné večery, hostovali zde význační herci a umělci jak divadelní tak filmoví a zpěvácí, kouzelníci; byla zde Ljutková, divadélka, cirkusové a produkční výstupy; byly zde různé oslavy jako na 1., 5. a 9. května, mezinárodní dny matek, žen, dětí, mezinárodní závody míru a jiné. V obci jsou pionýři, jednota Sokola, školní děti učenlivé a snaživé, obecní knihovna s dosti pěkným počtem svazků pro mládež i dospělé, jsou zde odebírány nejdůležitější časopisy, jak tuzemské tak cizí v překladech a jiné mnohé věci (místní rozhlas, vším vybavená prodejna:); ale to vše. S hlediska uspokojení nestačí. V mnoha případech jsou občané poutáni k kulturnímu života zdánlivému středisku v okresním městě Loužimi vzdálenému odtud 3 km, kde je mnohem více možností k nasycení touhy po kultuře podle osobní libosti. Mizí ale při tom tradiční lidové zvyky jako v dřívějších dobách byly masopustní veselice (maškary:), dožínky, pouti nebo posvícení, koledy, prádky, besedy a podobné. I když některé z nich do dnešního života svou tendencí jsou přežilé a patří mezi nenávratné a nežádoucí dědictví, bývale buržoasní a měšťácké společnosti, přece jsou v nich ještě tyze národní prvky, které by neměly býti zapomínány. A jestliže Útvina bývala dávno, ve 14. století husitským vzkvétajícím městem, nemělo by býti ani v kulturním a ve společenském životě obce na tuto slavnou minulost zapomínáno. Ale zdá se, že jak mladí tak i starší občané obce mají tolik existenčních starostí, práce a úkolů, že jim pro ně ani večer, ani v den oddechu nezbývá k lidové tvořivosti a ke zvyšování vlastní kulturní úrovně času a mnohdy i prostředků. A více takových obětavců na poli kultury by bylo v obci víc jak zapotřebí.